

นิทาน 2 ภาษา Thai-Melayu

นิทานเรื่อง

นางเงือกทอง แห่งแหลมสมิหลา

Duyung Emas di Lean Samila

โครงการ: ปักหมุดเมืองสองทะเล เส้นทางสงขลาแดนใต้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้น: มัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเทศบาลตำบลปรางค์กู่ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ที่ชายหาดแหลมสมิหลา เมืองสงขลา
มีโอบอ้อมใจใหญ่ตั้งตระหง่านอยู่ริมทะเล ทุกค่ำคืน พระจันทร์จะส่อง
แสงลงมากกระทบผิวน้ำ
จนทะเลดูระยิบระยับเหมือนโรยด้วยเพชรนิลจินดา

ในค่ำคืนที่เงียบสงบ ชาวบ้านบางคนมักจะเห็น
หญิงสาวลึกลับผู้หนึ่งนั่งอยู่บนโขดหิน

เธอมีเรือขลุ่ยขาวสีดำนล้น เงามดั่งแสงไหม
และใช้หัวใจทองคำหัวใจขลุ่ยของเธออย่างอ่อนโยน

แต่สิ่งที่ทำให้ทุกคนประหลาดใจ คือ เธอไม่มีหางเหมือนมนุษย์ทั่วไป
เธอมีหางปลาแวววาวระยิบระยับ

เธอคือนางเงือกทอง อมชมพูย์แห่งท้องทะเลผู้มักจะขึ้นมาหาหวิษณในยามค่ำคืน
แต่ไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ เพราะกลัวจะทำให้เธอตกใจและหนีหายไป

นางเงือกทองเคยมีคนรักเป็นทหารเรือ วันหนึ่งเขาต้องออกเดินทางไกล

และสัญญาว่าจะกลับมาหาเธอที่แหลมสมิหลา ในวันพระจันทร์เต็มดวง
จนกระทั่งเวลาผ่านไปนานไป เขาก็ไม่กลับมาอีกเลย

นางเงือกรอ รอ และรอ เธอขี้งคงกลับมาทุก
คำคือ เพื่อกวีขมและรอคอยซาบคนรัก
ที่สัญญาจะกลับมา

มีชายชาวประมงผู้หนึ่งได้พบเธอโดยบังเอิญ เขาเผลอ
เดินเข้าไปใกล้เกินไป
ทำให้นางเงือกตกใจและรีบหนีลงทะเลไป โดยลืมหัวใจ
ทองคำไว้บนหาดหิน

ชายชาวประมงเก็บหอยขึ้นฝั่งและตั้งใจว่าจะรอเธอกลับมาอีกครั้ง...
แต่เธอก็ไม่เคยปรากฏตัวอีกเลย

ปัจจุบัณ ที่โอบอุ้มแห่งนั้น มีรูปปั้นของนางเงือก
ทองตั้งอยู่เป็นเครื่องเตือนใจ
ถึงความรัก ความหวัง และเป็นการรอคอยที่ไม่มี
วันลืมเลือน

นิทานเรื่อง นางเงือกทอง แห่งแหลมสมิหลา

คณะผู้จัดทำ

เด็กหญิง อาชียา หมุขเสียมสะเดา

เด็กหญิง มาริสา ไบดูเก็ม

เด็กชาย นนทพันธ์ เส้นทอง

ครูที่ปรึกษา

นางสาวกสิณทิพย์ หมัดไส๊ะ

นางสาวอวลวานี เหลี่ยมหมั่น

Video AI

